

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 711/2548

จำกััด (มหาชน)โจทก์ บริษัทเงินทุนธนาชาติ จำกััด (มหาชน)ผู้ร้อง นางสาวเพียรพร พลกุล กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 123, ป.วิ.พ. มาตรา 57, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 153, ป.พ.พ. มาตรา 305, ป.วิ.พ. มาตรา 271, ป.วิ.พ. มาตรา 223 ทวิ

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้ร้องซื้อสิทธิเรียกร้องของโจทก์ที่มีต่อกองทรัพย์สินของจำเลยในคดีนี้ได้จากการขายทอดตลาดตามคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในคดีของศาลล้มละลายกลาง สิทธิของผู้ร้องจึงควรได้รับความรับรอง ค้ำครองและบังคับตามสิทธิดังกล่าวตาม พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 123 ทั้งขณะ

คำพิพากษา

ผู้ร้องยื่นคำร้องสอดเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีหมายเรียกจำเลยไปให้การเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สิน อันถือได้ว่าเป็นการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีล้มละลายแล้ว ผู้ร้องจึงเป็นผู้มีสิทธิเรียกร้องเกี่ยวเนื่องด้วยการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีล้มละลายมีสิทธิร้องสอดขอเข้าเป็นคู่ความในชั้นบังคับคดีเพื่อให้ได้รับความค้ำครองและบังคับตามสิทธิของตนที่มีอยู่ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 57 (1) ประกอบ พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 153 (เดิม) โดยไม่จำเป็นต้องมีผู้ใดมาโต้แย้งสิทธิของผู้ร้องก่อนคดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยทั้งสองเด็ดขาด เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2543 และมีคำพิพากษาให้จำเลยที่ 1 ล้มละลาย ต่อมาวันที่ 4 มีนาคม 2546 ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยการประนอมหนี้และยกเลิกการล้มละลายสำหรับจำเลยที่ 2 ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2540 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้มีคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ให้ระงับการดำเนินกิจการของโจทก์คดีนี้ และดำเนินการชำระบัญชีตามกฎหมาย ต่อมาผู้ชำระบัญชีของโจทก์ยื่นคำร้องขอต่อศาลล้มละลายกลางขอให้มีการสั่งให้โจทก์เป็นบุคคลล้มละลายและศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของโจทก์เด็ดขาดในคดีหมายเลขแดงที่ 317/2544 เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2544 ดังนั้นอำนาจการจัดการทรัพย์สินต่าง ๆ ของโจทก์จึงตกอยู่แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามกฎหมาย ต่อมาเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2546 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของโจทก์ได้รวบรวมทรัพย์สินและสิทธิเรียกร้องอื่น ๆ ของโจทก์นำออกประมูลขายอันเป็นการจัดการและรวบรวมทรัพย์สินของบุคคลล้มละลายตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 123 ผู้ร้องเป็นผู้ประมูลซื้อสินทรัพย์และสิทธิเรียกร้องอื่น ๆ ของโจทก์ซึ่งรวมถึงสิทธิเรียกร้องของโจทก์ในคดีนี้ซึ่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของโจทก์ได้นำออกประมูลขายในคดีของศาลล้มละลายกลางหมายเลขแดงที่ 317/2544 ดังกล่าวข้างต้น ผู้ร้องได้รับโอนซึ่งสิทธิเรียกร้องและอุปกรณ์แห่งหนึ่งมาเป็นของผู้ร้องตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 305 ผู้ร้องจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดีนี้ และมีสิทธิดำเนินการบังคับคดีต่อไปได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 271 ซึ่งก่อนยื่นคำร้องในคดีนี้ ผู้ร้องได้ดำเนินการบอกกล่าวแจ้งการโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวให้จำเลยทั้งสองและเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยทั้งสองทราบแล้ว โดยวิธีลงประกาศทางหนังสือพิมพ์และส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

ซึ่งบุคคลดังกล่าวได้รับหนังสือบอกกล่าวแล้ว ขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ร้องเข้าเป็นคู่ความแทนที่โจทก์ในคดีนี้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57 (1) และมีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายในฐานะเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาต่อไป ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ตามคำร้องไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดโต้แย้งสิทธิของผู้ร้อง การที่ผู้ร้องสอดเข้ามาเป็นคู่ความตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57 (1) จึงไม่ถูกต้อง ให้ยกคำร้องของผู้ร้อง ผู้ร้องอุทธรณ์เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายโดยตรงต่อศาลฎีกาโดยได้รับอนุญาตจากศาลชั้นต้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 223 ทวิ ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า "มีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องเพียงว่า ผู้ร้องมีสิทธิขอเข้าเป็นคู่ความแทนโจทก์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57 (1) หรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ร้องเป็นผู้ชำระมูลค่าซื้อทรัพย์สินในการขายสิทธิเรียกร้องของโจทก์ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในคดีของศาลล้มละลายกลางหมายเลขแดงที่ 317/2544 โดยสิทธิเรียกร้องที่ผู้ร้องเป็นผู้ประมูลซื้อได้รวมถึงสิทธิเรียกร้องของโจทก์ที่มีต่อกองทรัพย์สินของจำเลยทั้งสองในคดีนี้ด้วย ตามเอกสารแนบท้ายประกาศขายสิทธิเรียกร้อง กลุ่ม 2 ลำดับที่ 1 และสำเนาหนังสือสัญญาซื้อขายสิทธิเรียกร้อง เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข 7 และ 8 และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดๆว่าผู้ร้องไม่สุจริตหรือการขายดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่ประการใดสิทธิของผู้ร้องผู้ซื้อทรัพย์สินโดยสุจริตในการขายสิทธิเรียกร้องของโจทก์ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในคดีล้มละลายจึงควรได้รับความรับรอง ค้ำครองและบังคับตามสิทธิดังกล่าวตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 123 ทั้งขณะผู้ร้องยื่นคำร้องสอดจำเลยทั้งสองถูกศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดและเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีหมายเรียกจำเลยทั้งสองไปให้การเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สิน อันถือได้ว่าเป็นการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีล้มละลายแล้ว เมื่อสิทธิของเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ที่จะได้รับชำระหนี้จากกองทรัพย์สินของจำเลยในคดีนี้ตกเป็นของผู้ร้องจากการขายทอดตลาดดังกล่าวแล้ว ผู้ร้องจึงเป็นผู้มีสิทธิเรียกร้องเกี่ยวเนื่องด้วยการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีล้มละลายมีสิทธิร้องสอดขอเข้าเป็นคู่ความในชั้นบังคับคดีเพื่อให้ได้รับความคุ้มครองและบังคับตามสิทธิของตนที่มีอยู่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57 (1) ประกอบพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 153 (เดิม) โดยไม่จำเป็นต้องมีผู้ใดมาโต้แย้งสิทธิของผู้ร้องก่อนแต่อย่างใด ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้องของผู้ร้องนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น" พิพากษากลับว่า อนุญาตให้ผู้ร้องเข้าเป็นคู่ความในชั้นบังคับคดี ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลให้เป็นพับ.

องค์คณะ

อุดมศักดิ์ นิติมนตรี · สมชาย พงษธา · วัฒนชัย โชติชูตระกูล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/711/2548>